

Remissvar – Genomförande av minimilönedirektivet (SOU 2023:36) (A2023/00943)

Delegationen har inga synpunkter på utredningens ställningstagande till vad som krävs för att minimilönedirektivet¹ ska genomföras i Sverige.

Delegationen delar utredningens ställningstagande om att minimilönedirektivets övergripande syfte uppfylls genom den svenska modellen för lönebildning och det utfall som modellen resulterar i.

Inom ramen för den svenska arbetsmarknadsmodellen är det viktigt att skapa förutsättningar för efterlevnaden av lagar och avtal. Delegationen vill framhålla att arbetslivskriminaliteten i Sverige, liksom i andra europeiska länder, är ett omfattande och allvarligt samhällsproblem. Ett vanligt inslag när det gäller arbetslivskriminalitet är att arbetstagare inte har de arbetsförhållanden eller får de anställningsvillkor de har rätt till. Problemet förstärks av att det är många drabbade som inte vet vart de ska vända sig, som inte vågar kontakta myndigheterna och som inte heller är medlemmar i någon arbetstagarorganisation.

I delegationens delbetänkande *Arbetslivskriminalitet – arbetet i Sverige, en bedömning av omfattningen, lärdomar från Danmark och Finland* (SOU 2023:8) har delegationen gjort en uppskattning av omfattningen av arbetslivskriminaliteten i Sverige. Där framgår att personer som hör till riskgrupperna för att utsättas för arbetskraftsexploatering ofta är personer med utländsk bakgrund med svag ställning på arbetsmarknaden och att dessa personer ofta har längre inkomster än övriga.

¹ Europaparlamentets rådets direktiv (EU) 2022/2041 av den 19 oktober 2022 om tillräckliga minimilöner i Europeiska unionen.

Delegationen har i delbetänkandet lyft fram flera åtgärder som kan vidtas, inom ramen för den svenska arbetsmarknadsmodellen, för att motverka arbetskraftsexploatering i Sverige. Delegationen har bland annat föreslagit att det straffrättsliga skyddet mot arbetskraftsexploatering ses över, att civilsamhällets roll värnas och utvecklas i förhållande till utsatta arbetstagare samt att stärka informationen om rättigheter, skyldigheter och stödmöjligheter till personer som riskerar att utsättas. Andra tänkbara åtgärder som delegationen har lyft fram, inom ramen för den svenska arbetsmarknadsmodellen, är att fördjupa samverkan och informationsutbytet mellan myndigheter och arbetsmarknadens parter samt att myndigheternas kapacitet att bemöta riskgrupper och upptäcka arbetslivskriminalitet förstärks.